

Redacțiunea Administrației și Tipografiei:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Horisori nefrancați nu se primesc. — Manuscrisuri nu se returnează.
INȘERATE se primesc la Administrație în Brașov și la următoarele Birouri de anunțuri: în Viena: M. Jaksic, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppelka; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în București: Agenția Navas, Succursala de Roumanie; în Hamburg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie garmond pe o coloană 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tariful și învoială.
Reclame pe pagină a 3-a o serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în ziua care dă.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se plătește la toate oficiile postale din țară și din afară și la ad. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov
Administrației, piața mare, lângă Inul Nr. 30 etajul I: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dușul în casă: Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a. sau 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiile sunt a se plăti înainte.

Nr. 42.

Brașov, Vineri, 23 Februarie (6 Martie)

1896.

Desastrul liberalismului austriac.

Deși se așteptau toți la evenimentele ce s'au petrecut zilele din urmă în Viena cu ocaziunea nouelor alegeri comunale, totuși scrierile, ce au sosit despre desastrul cumplit al liberalilor vieneși în colegiul al doilea electoral, a trebuit să producă pretutindeni impresiunea, că lovitură, ce li-s'a dat acestora, este o lovitură mortală pentru „liberalismul” din Austria în genere.

Infrângerea acésta a liberalismului însă înseamnă nici mai mult, nici mai puțin, decât sguduirea sistemului de guvernare în Austria, sistem care, deși nici pe departe nu este așa de asupritor pentru popoarele cislaitane, precum este pentru noi sistemul de guvernare unguresc, n'a mulțumit încă până acum pe nimeni, n'a prins nici cea mai mică rădăcină în masele poporului, cari acum, încă mai mult ca mai înainte, se văd exploatare de păturile privilegiate ale aristocrației și plutocrației atot-puternice.

Amărăciunea față cu starea de lucruri, cum s'a desvoltat, după 29 de ani de eră dualistică, chiar în capitala imperiului, nu s'a putut manifesta mai viu decât la alegerea amintită. Cu toate presiunile grozave, ce s'au exercitat din partea guvernului, funcționarii au votat în număr și mai mare, ca în Septembrie anul trecut, în contra liberalilor și pentru urmarea guvernului, nici pe funcționarii subordinați lui nu-i mai are pe partea sa, când e vorba de a lua în apărare starea actuală de lucruri, atunci la ce are să se aștepte din partea omienilor independenți?

Protestul populației vieneșe în contra sistemului domnitor are însă o importanță, care se estinde departe peste barierele capitalei și va exercita fără îndoieală un mare efect asupra desvoltării interioare în Austria și în întreaga monarchie.

Am văzut cu câtă inversunare luptă antisemiții nu numai în contra cabinetului Badeni, dăr în contra sistemului de guvernare însuși; am văzut cum ei văd izvorul răului în preponderanța egemonilor evreo-maghiari de dincóce de Laita și cum atacurile lor vehemente se îndreptăză în mare parte în contra Ungariei și a pactului dualist.

Nu este numai o apariție locală, ce vedem în tabăra lui Lueger, ci, precum ne-am putut convinge, este un curent puternic, care s'a lăsat pretutindeni în totă Austria și care acum, după a doua învingere a antisemiților în Viena, are să se lătească și să se întărească și mai mult.

Ce va face cabinetul Badeni în fața acestei învingeri este anevoie a se prevedea. Una însă e clar. Din încurcătura, în care se află, nu va mai putea ieși așa ușor ca la alegerile din toamna trecută.

E ca și sigur, că alegerile din colegiul întâiu electoral vor eși tot în favoarea antisemiților și că prin

urmărire va fi reales ca primar Dr. Lueger. Ei bine, ce va face contele Badeni? Va propune el acum monarhului aprobarea lui Lueger, dându-si astfel singur o palmă? Și dacă nu, ce va face cu consiliul comunal, il va dizolva din nou?

O nouă dizolvare n'ar aduce un rezultat mai bun și apoi óre ar fi admisibil un joc atât de trivial cu drepturile constituționale ale populației?

În tot cazul pozițiunea guvernului austriac a devenit atâta de critică, încât anevoie va putea scăpa tefér din impasul, în care l'au adus agitațiunile lui Lueger și soții. Și ce ar însemna retragerea guvernului austriac în ajunul reînnoirii pactului dualist, când în totă monarchia spiritele sunt așa de agitate, ne putem ușor închipui.

Pregătiri pentru serbarea mileniului.

Sălagiu, Februar 1896.

În scopul de a face pregătirile pentru serbarea mileniului, comitetul municipal al comitatului Sălagiu pe ziua de 24 Februarie n. c. a fost convocat în ședință estra-ordinară. La acésta au participat cam 30-35 membri maghiari și vre-o 15 români.

Într'o adunare anterioară s'a fost decis, ca din incidentul mileniului, făcându-se arunc pe locuitorii comitatului, să se înființeze o fundațiune de 40,000 fl., pentru ajutorarea tinerimei studioase dela gimnaziul reformat din Zelau. Rescriptul ministrului de interne, prin care dăce, că: considerând multele sarcini, ce apasă umerii poporului, nu concide înființarea acelei fundațiuni în modul proiectat, a fost bunșor tuș asupra creerii infernății ai șovinștilor noștri.

Asta însă nu i-a împedecat, ca să se sifulce din nou, făcându-se propunerea pentru trimiterea de banderiu, ale cărui spese până la suma de 2500 fl. să se acopere din cassa alodială a comitatului; apoi în 10 Maiu să se servescă liturgia în toate bisericile din comitat.

Suntem curioși a soi, ce preoți români ar servi acele liturgii? Său dără d-nii dela Cârma comitatului Sălagiu au soire sigură, că marele lor prieten episcopul dela Gherla, Szabó, va ordona servirea liturgiilor?

Tot pe acea și s'a propus, ca toți primarii comunali să se adune la un mare „ăldomăș” în capitala comitatului etc.

La acest obiect își ridică puternicul cuvânt D-l George Pop de Băsești, iubitul nostru anteluptător, și începând a schița istoria înființării și desvoltării statului unguresc cu începutul dela invasiunea maghiară pana în zilele noastre, spune, că veneticii asiatici au fondat acest stat nu maghiarizând său cu arma supunând popoarele aflate aior, ci „dexteram dantes” recunoscând principiul naționalității; ér primul rege al Ungariei, recunoscând acel principiu, a introdus și creștinătatea.

„Adoptând principiul creștinătății și cel al „regnum unius linguae fragile et imbecile est”, statul unguresc s'a desvoltat în pace, pe lângă conlucrarea în bine și în rău a tuturor popoarelor conlocuitoare,

până în secolul present, când Maghiarii tot mai mult s'au depărtat de principiile fundatorilor statului, — când, în locul creștinătății, prin politica bisericească, s'a inaugurat interconfesionalismul, — când, în locul recunoscerei marilor principii ale libertății, egalității și frățietății — „dexteram dantes” — s'a introdus șovinismul maghiar național și maghiarisarea cu forța.

„Pentru mai bună argumentare a nedreptăților, ce ni-se fac, vă întreb pe D-vóstré — díse vorbitorul adresându-se către șpanul și către sfetnicii, ce-l încungiurau — în ce ord și după ce lege se întemplă alegerile de oficiali în comunele și în comitatul nostru, unde noi formăm două din trei părți a locuitorilor? Au dără ne lăsați să ne alegem jude, notar, sub-jude și cu un cuvânt ori-ce oficial în comună după placul nostru? Apoi în comitat dără stăm mai bine? Spuneți D-vóstré, că afară de 2 pretori și un asesor la sedria orfanală, câți diregători reprezintă pe poporul român în oficiile comitatense? Pentru ce ni-ați scos limba, care încă ar trebui să fiă limbă protocolară în acest comitat?”

„Avem, ce este drept, legi sancționate, cari ni-ar garanta existența noastră națională, dăr acelea se esecută numai negativ. Eu însu-mi încă am fost părtașul crudei nedreptăți, stând timp de un an în temnițele statului unguresc. (Strigăte și sgomot mare între Unguri, aplause între Români. Multe voci strigă: „El ál!” „Nem hallgatjuk!” „Hol van az ügyész!”

„Díceți, că decă avem gravamine, acele să le vindecăm în dieta țării, și apoi când vrem să alegem — cum s'a întemplat ultima órá și cu mine — adunați gendarmii din 6 comitate vecine, aduceți un întreg batalion de soldați, ca aceia să vă apere ilegalitățile D-vóstre. Ér când voim a-ne plânge în contra fărâdelegilor, vă puneți între noi și între Monarch, pentru-că cutezăm a-ne plânge — ceea ce nu s'a întemplat încă în Europa cultă — ne băgați în temnițele mucede ale statului, la susținerea căruia noi contribuim cu sânge și cu bani.

„În contra legilor dela 1868, nu ne faceți școle, ba ce este și mai mult, și pe acele, cari le avem și le susținem din sudórea noastră proprie, cercați a-le paraliza și nimici.

„În timpul din urmă s'a detras și mioul subsidiu, ce se da bisericilor mai sêrace. Vă întreb, spuneți-mi d-vóstré vre-un beneficiu, de care și pe noi ne face părtaș statul unguresc? Apoi după toate acestea vă rog aduceți d-vóstré singuri judecata, că óre stând lucrurile astfel, pot naționalitățile nemaghiare, și în special noi Români să serbăm mileniul? Cu suflet liniștit putem afirma, că nu.

„Aceste am ținut de datorință a-le espune — continuă vorbitorul — pentru ca Europa modernă să află causele, pentru cari noi nu serbăm, ca astfel opoziția noastră să nu fiă un paradox. În fine om bêtăr și păpit fiind, nu luați în nume de rău, decă vă pot servi cu un sfat bun și adecă: mergeți spre calea, care vi-a arătat'o marele politic de origine român, Deák Ferencz, dícend, că „politica onestă este cea mai bună politică”. Așa făcend ne vom afla toți fericiți și vom pute díce toți cetățenii statului sf. Stefan de ori-ce limbă am fi „Civis hungaricus sum”, ér la cazul contrar, decă veți purcede tot pe calea apu-

cată, trag la îndoieală, că statul ar pute susta în al doilea mileniu.”

Vorbirea d-lui George Pop a ținut cam o órá și fiind-că în decursul acestei vorbiri a desvilit toate nedreptățile, ce ni-se fac pe teren bisericesc, școlastic, economic și politic, nerespectând nici legile create de ei însșiși și fiind-că nu sunt dedați a auzi descrierea păcatelor lor, în continuu înterupend pe vorbitor au produs turburări, ce arare-ori s'au mai auzit și vețut în sala de consultare a comitatului nostru. Numai ținutei calme a șpanului i se pôte atribui, că turburările n'au trecut chiar la violentări faptice.

Regretăm, că în tot decursul vorbirei d-lui George Pop, fiind o larmă și neliniște neobiciuită în sală, n'am putut nota toate părțile mai maroante ale vorbirei, ci suntem restrinși numai la un resumat fórte marcat, din care și decă este mai scurt, fiă-care Român își pôte face o idee limpede despre modul, cu câtă bărbăție a apêrat drepturile noastre d-nul George Pop de Băsești.

Correspondentul.

CRONICA POLITICĂ.

— 22 Februarie.

Diarul „Neues Wiener Tagblatt” află, că în clubul antisemiților din Viena s'a pornit un curent puternic pentru de a nu alege de primar al reședinței pe Lueger, ci pe un alt antisemit. Se díce, că în cazul decă curentul acesta va ajunge la isbândă, atunci noul consiliu comunal va începe a funcționa deja în 20 Aprilie.

Dilele acestea, cum anunță „Timpul”, va veni în desbaterea Corpurilor legiuitoare române un proiect de lege al d-lui P. P. Carp, din timpul când era ministru, și prin care se modifică art. 6 din codul silvic în cuprinderea următoare: „Ministerul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor va procede la amenagiarea pădurilor supuse regimului silvic în fiă-oare an în limitele mijlócilor, de care dispune. Pădurile, cari nu se vor putea amenagia la timp, și cari trebuiesc puse în exploatare, în vederea etății masivelor și a circumstanțelor economice locale se vor exploata după studii sumare pentru anume porțiuni făcute de către un singur silvicultor al Statului, său recunoscut de Stat, admise de consiliul tehnic al pădurilor și aprobate de minister. Exploatarea în acest mod se va urma pentru fiă-care pădure, până când timpul va permite să fiă amenagiate.”

Alaltăeri la 9 óre a. m. a sosit președintele republicii franceze, Felix Faure în Cannes, unde a fost întemplat de autorități precum și de notabilitățile coloniilor străine. Marele duce Mihail din Rusia, marele duce de Meklenburg-Schwerin precum și Gladstone ocupaseră loc pe o tribună separată. Multimea erupse în strigări de: „Trăescă Faure!” După sosire președintele Faure primi visita lui Gladstone, cu care se întreprinú timp de 20 minute. Tot în aceeași dí Faure plecă mai departe și sosi după amieză în Nizza, aci i-se făcú o primire imponentă, toate stradele erau pline de popor și miliție, ér pe case fălăiau nenumărate stéguri. Musica întonă „Marseila” și imediat după sosirea lui

Faure urmă, între strigătele entusiaste și aplausele publicului, defilarea trupelor, care dură aproape două ore.

Lui „*Pol. Corr.*“ i-se depeșeză din Constantinopol, că Sultanul, cu ocaziunea audienței din urmă a agentului diplomatic bulgar, *Dimitrow*, i-a făcut acestuia observarea hotărâtă, ca prințul *Ferdinand* în tot cazul să-i facă vizită mai întâiu lui, Sultanului, care e Suz-aranul prințului, și numai după aceea se visitese curtea rusescă și eventual alte curți.

„*Oficiului Reuter*“ i-se anunță din Madras, că un regiment englez a atacat o banda de *Moplahi*, cari în fanatismul lor produsero marțurburării. Au fost omorîți peste 100 de *Moplahi*. Englezii cu toată acestea n'au putut împedecea, ca *Moplahii* să atace stațiunile de misionari germani. Revolta amenință a deveni serioasă.

Desastrul Italianilor în Africa.

Furul telegrafic ne anunțase erî despre desastrul ce-l suferise armata italiană în Africa. Etă acum unele amănunte:

Generalul *Baratieri*, comandantul suprem al trupelor italiene din Africa luă în 29 Febr. hotărîrea să atace în trei colône pozițiunea Șoanilor. Colônele acele trei steteau sub comanda generalilor *Albertone*, *Arimondi* și *Dabormida*, și afară de acestea mai aveau și o rezervă sub comanda generalului *Ellena*.

Mai întâiu intră în foc colôna lui *Albertone*, d'er ea nu pută rezista lung timp armatei dnșmane preponderante, și f'u silită a-se retrage. Trupele trimise din colôna lui *Arimondi*, cari aveau să sprijină pe *Albertone*, nu-și putură desvolta cum se cade puterile. Intr'aceea Șoanii atacă în modul cel mai vehement întreg frontul Italianilor, așa încât armata italiană f'u constrinsă a-și părăsi pozițiunile.

Până acum nu se soie ce pierderi au Italianii, se afirmă însă cu pozitivitate, că cei trei comandanți de colône, generalii *Arimondi*, *Albertone* și *Dabormida*, au cădut pe câmpul de luptă. Chiar și comandantul rezervei, generalul *Ellena este greu rănit*. E temere generală, că și fortărăța *Adigrat* cu mulțimea de proviant aflătoare în ea, a cădut în mâinile Șoanilor.

În Roma au produs scirile despre acest desastru o iritațiune nespūsă. Regele *Umberto*, care se afla în călătorii prin țară, imediat plecă la Roma și apoi acolo alaltăeri la amecâi. Regele ținu apoi mai multe consultări cu miniștrii și cu bărbații de frunte italieni.

Diarul „*Fopolo Romano*“ se miră cum de *Baratieri* a luat hotărîrea de-a ataca pe Șoani, în pozițiunile lor tari, fără de-a aștepta ajutor din Italia, și ascrie tot desastrul poftei de gloriă a numitului general comandant. „*Don Chisciote*“ nu mai voiesce să facă necriminațiunii lui *Baratieri* pentru atacul necorect și asupra trupelor regelui Șoanilor, *Menelik*, ci e din contră de părere, că Italianii totuși vor ajunge la isbândă. „*Messagero*“ d'ice, că *Baratieri* a voit să se distingă înainte de sosirea trupelor ajutătoare din Italia sub comanda generalului *Baldissera*. „*Tribuna*“, „*Fanfulla*“ și „*Esercito Militare*“ înceroă de-a încuraja pe Italianii deprimați și provocă parlamentul la o acțiune energetică.

În urma scirilor sosite din Africa, *Papa* a dat ordin să se amâne liturghia festivă, ce avea să se celebreze în biserica Sf-Petru din incidentul aniversării suirei pe tron a Papei.

Desastrul lui *Baratieri* a produs mare senzațiune în întregă Europa. Se crede, că Italia va trebui să aducă încă mari jertfe pentru repararea acestor pierderi. Impăratul *Wilhelm* făcu alaltăeri o vizită ambasadurului italian din Berlin, *Lanza* și-l rugă să comunice regelui *Umberto* cele mai adânci regrete ale sale pentru desastrul lui *Baratieri*.

SCIRILE ĐILEI.

— 22 Februarie.

Pertractarea unui mare proces s'a început înainte tribunalului r. din Alba-Iulia, în care figură ca acusați vre-o 42 de Români. Între aceștia se află d-l advocat *Rubin*, *Pațița*, soția d-sale și încă doi *opuneri contra organelor publice*, er ceilalți, între cari și femei, sunt acusați pentru *delictul de preamărare*. Ca motiv al procesului servesc cunoscutele demonstrațiuni aranjate în primăvara anului 1894 cu ocaziunea reintrocerei d-lui *Pațița* dela procesul Memorandului. Scim, că cu ocaziunea acelor demonstrațiuni, provocate de însăși autoritățile locale din Alba-Iulia, România au fost insultați cu cuvântul și cu făpta în modul cel mai revoltător, locuința d-lui *Pațița* a fost încălcată de gendarmi și poliștiți, un Român a fost junghiat la gară, alți mai mulți bătuți și insultați de plebea jidano-maghiară de pe stradă. Pentru insulta și maltratarea suferită, *Pațița* a cerut satisfacțiune pe calea legii, tribunalul însă a răspuns prin punerea sub acusațiune a 42 Români. Procesul, cum vedem, e de natură foarte sensațională. Ca spërător figură d-l advocat *Coriolan Brediceanu* din Lugoș. Pertractarea abia decă se va fi terminat astăzi.

Dela Academiă. În ședința primă a Academiei române D-l Gr. Tocilescu, eminentul archeolog și istoric, a ținut o instructivă disertațiune despre principiile *Dimitrie Cantemir*.

Noua societate ungară de navigațiune. Sâmbătă au sosit în Galați doi inspectori ai noiei societăți ungare de navigațiune pe Dunăre. Acești inspectori au misiunea de a crea un serviciu regulat de navigațiune locală între Galați-Brăila și Galați-Tulcea. Această societate, al cărei sediu central este la Pesta, va pune în circulațiune pe Dunăre la deschiderea navigațiunii un număr de peste 400 șlepurî. Această soire are o mare importanță și merită o deosebită atențiune din partea guvernului român, d'ice „*Timpul*“.

La instituttele militare din monarhia, pentru anul școlastic 1896/97 sunt a se ocupa 338 de locuri vacante, dintre cari pentru 320 are să se plătescă didaotrul și intertența complet s'eu pe jumătate, er 18 locuri sunt soute de ori ce plată. Cerele sunt a-se sinta de prin 15 Maii c. Condițiunile detaliate se pot ceti în „*Buda-pesti Közlöny*“ Nr. 52.

Clădirile școlare. Camera română a votat în ședința de Luni cu unanimitate de voturi proiectul de lege al d-lui ministru de instructiune, asupra *clădirilor școlare*.

Manevrele imperiale se vor ține în tórnua anului curenți în *Przemysl*. Cuartelul monarhului va fi în *Krasiczyn*, în castelul prințului *Adam Sapieha*.

Un locotenent-mareșal alienat. În Buda-pestă a produs țilele trecute mare senzațiune faptul, că una dintre cele mai cunoscute persoane militare, locotenentele-mareșal *Ioan de Kubiny* a fost transportat în sanatoriul așa numit al lui *Schwarzer*. Deja de cât-va timp s'au putut observa la numitul general semne de alienațiunii, cari în timpul din urmă deveniră foarte îngrijitoare. Se d'ice, că griji materiale și datorii ar fi causat starea nenorocită a locotenentului-mareșal *Kubiny*.

Recrutarea în România. Din clasa anului 1896 se vor chema sub drapel 21 mii de tineri pentru armata permanentă și cadrele permanente ale unităților cu schimb, 382 pentru flotilă și 2.215 pentru cālărași cu schimb. Contingentul anului trecut a fost de 14 mii, avem d'er anul acesta un spor de 9 mii tineri la trupa permanentă și anume: 1) 6000 tineri destinați batalionelor permanente. Acești tineri nu

au figurat anul trecut în cifra permanentă, de și se găsesc în aceleași condiții ca și ceilalți tineri ai unităților exclusiv permanente. 2) Sporul necesitat de crearea a 4 baterii de artilerie prevădute prin budgetul anului 1896—97. 3) Sporul necesitat pentru cadrele batalionelor de miliții prevădute în același budget. 4) Sporul necesitat pentru creștii peste 23.597 tineri, se vor vërșa în trupa cu schimbul a regimentelor de infanterie.

Banca națională. Duminică, la orele 2, s'a ținut în București adunarea generală a acțiunilor Băncii naționale. Au fost prezenți 120 acționari, reprezentând peste 13.000 acțiuni, adecă mai mult decăt jumătatea capitalului. Adunarea a aprobat bilanțul anului 1895, a descăroat consiliul de administrațiune de gestiunea sa și apoi a procedat la alegerea unui director în locul d-lui *Emil Costinescu*, a unui censor în locul d-lui *I. Pr. Dumitrescu*, al căror mandat expiră la 31 Decemvre 1896, și a unui alt censor spre a implini locul rămas vacant prin intrarea d-lui *Eugeniu Stătescu* în minister. Au fost aleși: director d-l *Emil Costinescu* cu 1231 voturi, censor d-l *I. Pr. Dumitrescu* cu 1221 voturi, er președinte al consiliului de censored, în locul d-lui *Stătescu*, d-l *Mișu Ferichidi* cu 1231 voturi.

Concert telefonic. Direcțiunea generală a poștelor și telegrafelor din România a dat alaltăeseră în București un concert telefonic, care a reușit pe deplin. Acest concert a fost auzit la palat, la locuințele tuturor d-lor miniștrii și la oficiile din orașele *Pitești*, *Slatina*, *Craiova*, *Braila*, *Focșani* și *Buzău*. Concertul a fost instrumental și vocal.

Societatea filarmonică din loc și-a ținut ieri s'era al II-lea concert ordinar, cu concursul celistului *Carol Klein* din București, și a muzicii orășneces. Concertul peste tot a reușit foarte bine. Uvertura din opera „*Donna Diana*“ de *Reznicek* și *Symfonia D-dur* de *Haydn* au fost cântate cu totă precisiunea. D-l *Klein* a cântat pe violoncel *Concertul A-mol* de *Saint-Saëns* și *Serenada* de *Robert Volkmann*, cu destulă dexteritate, așa încât cu tot dreptul p'ote ocupa locul între artiștii de rangul al doilea. Meritul pentru buna reușită a concertului se p'ote atribui dirigentului *Anton Brandner*, care, se vede, își dă toată silințele pentru de-a ridica presugiul societății și de-a mulțumi publicul.

Concert de harfă. Artistul în harfă *Alfred Kastner*, profesor la academia de muzică din Buda-pestă și solist la opera buda-pestană, va da în 12 c. un concert în sala oțelului „*Nr. 1*“. Bilete se pot căpăta în librăria *H. Zeidner*. Prețul: cercle I fl. 20, parterre I 80 cr., parterre II 60 cr., galeria 50 cr., entr'ee parterre 40 cr., loc de stat, studenții și militarii 30 cr.

Un mijloc de casă ieftin. Pentru regularea și conservarea unei mistuiri bune se recomandă cunoscutele prafuri *Seidlitz* a-e lui *Moll*. Cutiioriginale I fl. bucată. Se p'ote căpăta țilnic prin poșta de cătră farmacistul *A. Moll*, liferentul curții din *Viena Tuchlauben* 9. În farmaciile din provincii să se c'eră preparatul lui *Moll* provăd'ut cu marca de contravenție.

Din Bucovina.

Cernăuți, 2 Martie 1896. Gratulațiune la mitropolitul *Ciupercoviț* și la arhimandritul consistorial *Repta*.

Sâmbătă la 29 Faur veniseră deja mulți amici și cunoscuți spre a felicita pe nou numitul prelat *Ciupercoviț*. Cel dintăiu a fost președintele țerei contele *Goess*. Duminică venise drăia reprezentanții tuturor oficiilor și ai corporațiunilor.

Mitropolitul *Ciupercoviț* primi gratulațiunile în biroul presidial din Residenza mitropolitană: funcționarii guvernului cu contele *Goess* în frunte, *Dieta* țării era reprezentată prin baronul *N. Mustața*, primarul *Cernăuților* *Cochanovschi* cu viceprimarul *Dr. Tabor* și consilierii comunali

Bec și *Furth*, majorul *Pelichy* în numele arhiducelui *Peter Ferdinand Salvator*, Consistoriul și clerul din *Cernăuți* cu *Calinescu* în frunte, senatul academic, colegiul profesoral al facultății teologice condus de rectorul magnific *Em. Popovici*, epitropia catedralei, *Schmidt*, canonicul rom. cat. *Kostescki*, protopopul gr. cat. *rotén* și *Kasparowicz*, protopopul arm. catolic, presbiteriul evanghelic cu pastorul *Fronius*, comuna israelită cu rabinerul țerii *Dr. Rosenfeld* și vice-președintele *Baltinester*, funcționarii tribunalului țării cu președintele *Wessely*, funcționarii direcției bunurilor cu directorul *Wislocki*, funcționarii procuraturii financiare cu *Dr. Korn*, funcționarii poștei cu directorul *Poach*, profesorii școlii reale cu conducătorul *Tarnowiecki*, profesorii gimnasiului cu directorul consiliului *Cläuser*, corpul didactic dela pedagogiu cu consilierul *Iso-pescu*, corpul didactic al școlii gr. or. cu directorul *Litveniuc*, camera de comerț cu președintele *Laugenhan*, școlă de meserie și muzeul cu directorul *Romstorfer*, societatea „*Concordia*“ și societatea pentru cultura și literatura română, societatea rutenă „*Narodna rada*“ condusă de cătră deputatul distal *Tyminski*, care a gratulat și în numele Rutenilor, epitropia și comuna din *Horodnicul de sus* cu antistele *Zub* și mulți alții.

Aceștia toți, după-ce i-au gratulat lui *Ciupercoviț*, s'au dus la locuința arhimandritului și profesorului universitar *Vladimir de Kepta* și i-au gratulat dorindu-i și la mai mare.

Au sosit și multe telegrame din provincie dela cunoscuți, amici nemuri și protopopi în numele preoției lor supuse. Aparatul telegrafic nu putea primi toate telegramele, er cursorii își căsneau piciorule.

Arhimandritul *Calinescu* felicită pe *Ciupercoviț* mai întâiu în numele Consistoriului și apoi în numele clerului și-a lumenilor, mulțamind lui *Dumnezeu*, că s'a îndurat de-a lua doliul de pe arhidieceșă, denumindu-l *Maiestatea Sa* de mitropolit. Era frumoasă vorbirea și toți entuziasmați. Mitropolitul *Ciupercoviț* adănc mișcat mulțami pentru gratulare și promise că va jertfi toate puterile sale spre-a îmbunătăți s'ortea preoților, a v'eduvilor și-a orfanilor de preoți: Un viu „s' trăsescă“ și „*muohaja lita*“ r'esunară prin halele Mitropoliei.

Corul seminarial cântă apoi „*Mulți ani*“. Tot așa a fost și la arhimandritul *Vi. Repta*.

Aici dau pe scurt câte-va notițe din biografia acestor doi barbați:

Arcadie Ciupercoviț, născut la 26 Aprilie 1823, și-a facut studiile cu esec-lință, la 1847 a fost administrator la *Toporăuți*, la 1848 paroch în *Cernaouca*, la 1854 paroch în *Mileșești*, pe unde îndintă școlă: La 1866 egumen la *Putna*. La 1870 locotecent de president în deputația districiuală a *Rădăuților*, la 1873 deputat în dietă, la 1878 arhimandrit, la 1878 consilier consistorial, la 1878 cive onorar al *Rădăuților*, la 1880 vicar general al *Arhidieceșii* și mitrofor. Dela a. 1885—1891 deputat al colegiului *I* marilor proprietari în camera imperială. La 1895 era să fiă săntit episcop, d'er muri *Silvestru* și acuma el deveni Mitropolit. — Este membru activ și onorar al tuturor societăților din țară.

Vladimir de Kepta, profesor de exe-gesa la facultatea teologică din *Cernăuți*, născut la *Banila moldovenescă*. a studiat în *Cernăuți* gimnasiul, studiile academice și le-a perfecționat pe la universitățile din *Viena*, *Bonn*, *München*, *Zürich*. A fost prefect seminarial, nicl când inourat. La 1873 profesor la teologie, la 1875 profesor de universitate, la 1885 ieromonach, la 1886 protesinel, la 1890 arhimandrit. *Silvestru* când l'a săntit i-a spus: *tu ai să fi de grabă mitropolit, de aceea te fac arhimandrit*. A fost inspector școlar al districtului *Cernăuților* dela 1876—1896 membru în comisia esaminatoare pentru teologie, decan în ani 1878/79, 1885/86, 1888/89 și de present decan; în 1883/84 rector magnificus. Cunoscut ca scriitor pe terenu teologic: „*Psychologie in ihrer Bedeutung für die Weckung, Pflege, und Förderung des religiösen*

Lebens“ 1888 și „Religiöse Sitten, gebräuche und Gewohnheiten in ihrer Bedeutung für die Eutwicklung der Cultur“ 1888, — atât nemțese cât și românesce tipărite.

Dăe Domnul, ca să se împlinescă dorințele, ce le avem dela acești doi bărbați.

Că ătorescu.

Academia Română

Sesiunea generală din anul 1896.

Programa lucrărilor.

1) Raportul secretarului general despre activitatea Academiei în 1895—96. 2) Alegerea comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1895—96. 3) Alegerea comisiunii financiare pentru cercetarea compturilor pe 1895—96 și pentru formarea budgetului pe 1896—97. 4) Completarea comisiunii premiilor anuale prin confirmarea d-lui Gr. Ștefănescu, ales provisoriu la 3 Noemvre în locul răposatului Dr. D. Brândză. 5) Completarea Comisiunii Premiului Statului *Eliade-Rădulescu* pentru *„Botanica populară română etc.“*, alegându-se un membru în locul răposatului Dr. D. Brândză. 6) Deciziune asupra acceptării donațiunii testamentare a răposatului Ioan Agariot. 7) Raportul Comisiunii însărcinate cu împărțirea cărților didactice din Fondul Ioan Fțtu, în 1895. 8) Alegerea Comisiunii însărcinate cu distribuirea cărților didactice din Fondul Ioan Fțtu, în 1896. 9) Raportul Comisiunii permanente a bibliotecii pentru anul 1895. 10) Cestiunea divisibilității premiilor Academiei, amânată la 21 Martie 1895. 11) Raportul Comisiunii Fudațiunii Adamachi. 12) Raportul Comisiunii Fudațiunii Ioan Otteteleşanu. 13) Raportul Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1895—96. 14) Discursurile de recepțiune ale d-lor membri Gr. G. Tocilescu, Sp. Haret și I. M. Moldovanu. (Art. 25 Stat., 63 Reg.) 15) Regularea fondului Dr. Anastasie Fțtu. 16) Determinarea subiectelor pentru concursul Premiului anual Adamachi, de 5.000 lei. (Art. 2 Reg. Adam.) 17) Determinarea subiectului pentru concursul Premiului Lazăr, de 5.000 lei din 1901. 18) Raportul Comisiunii financiare asupra compturilor pe 1895—96. 19) Raportul Comisiunii însărcinate cu cercetarea publicațiunilor prezentate la Premiile anuale Năsturel-Herescu de 4.000 lei, Lazăr de 5.000 lei, și Adamachi de 5.000 lei, pentru 1896. 20) Raportul Comisiunii însărcinate cu cercetarea lucrării prezentate la Premiul Alexandru Ioan Cuza de 10.000 lei, asupra subiectului: *„Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.“* 21) Raportul Comisiunii însărcinate cu cercetarea manuscrisurilor prezentate la Premiul Eliade-Rădulescu de 5.000 lei, despre *„Botanica populară română, etc.“* 22) Deciziune pentru Premiul cincinal Alexandru Ioan Cuza de 6.000 lei, din 1901. 23) Alegerea Comisiunii pentru examinarea publicațiunilor, cari se vor prezenta la Marele Premiu Năsturel-Herescu de 12.000 lei, și la Premiile anuale Eliade-Rădulescu de 5.000 lei, și Adamachi de 5.000 lei, pentru 1897. 24) Alegerea Comisiunii, care va examina lucrările ce ss vor prezenta la Premiul Lazăr de 5.000 lei, despre: *„Studiul viurilor din România.“* 25) Alegerea de doi membri ai Academiei în locurile vacante în Secțiunile istorică și științifică. 26) Alergi de membri onorari și corespondenți. 27) Eormarea budgetului pentru anul 1896—97. 28) Alegerea Președinților și Vice-Președinților Secțiunilor pentru 1896—97. (Art. 15 Statute.) 29) Alegerea Delegațiunii pentru 1896—97. (Art. 15 Statute.) 30) Raportul Secretarului general asupra lucrărilor sesiunii generale din 1896.

Raport asupra lucrărilor făcute în anul 1895—96.

La începutul raportului, pe care vi-l-am prezentat la deschiderea sesiunii trecute, constatăm cu bucurie, că pentru întâia-ură dela reorganizarea Academiei în 1879, se deschidea o sesiune generală, fără ca Secretarul D-văstre general să fi obi-

gat a vă reaminti pierderea vre-unui coleg din această instituțiune.

Nota veselă, cu care v'am salutat în anul trecut, a dispărut însă repede, pentru-că dela închiderea sesiunii precedente Academia a pierdut doi dintre membrii ei activi, Dr. D. Brândză și A. Odobescu, și unul onorar, H. Baillon.

D-rul D. Brândză, unul dintre cei mai tineri membri ai Academiei, a încetat din viață la 3 August. Delegațiunea și membrii Academiei aflători în Capitală, dureros atinși de această neașteptată mărte, s'au strins cu toții în jurul mormântului neuitatului și prea iubitului Coleg. D-rul D. Brândză a fost, precum toți soții, unul dintre bărbații învęțați — rari, mai ales la noi — a căror întregă viață, cu toate puterile de activitate, sunt consacrate cultivării și dezvoltării unei științe, care le este scumpă. Așa a făcut D-rul Brândză pentru știința Botaniceii, pe care a iubi'o mai presus de toate, al cărei adevărat întemeietor a fost în această țară. Prin cercetările lui, a pus fundamentele largi și serioase pentru cunoșterea vegetațiunii României. Numai o mică parte din rezultatele acestor cercetări au fost publicate în cunoscuta lucrare *Prodromul Florei române* și în alte câte-va mai mici. Pentru a așeza studiul Botaniceii în România pe baze sigure și durabile, D-rul Brândză, cu un zel și o stăruință uimitoare, a adunat neprețuitele colecțiuni cari formeză bogăția Institutului botanic, care ărăși este întreg opera zelului și stăruințelor lui. D-rul D. Brândză va rămâne ca unul din părinții științei românești și numele lui va fi tot-déuna cu venerațiune amintit de toți acei, cari se vor ocupa cu dezvoltarea științei între Români.

Alexandru Odobescu a luat o însemnată parte la dezvoltarea și organizarea Academiei. Bărbat înzestrat cu o inteligență alăasă, îmbogățită cu multiple cunoștințe, mai ales în arheologia clasică și în anticitățile românești, el a fost mulți ani unul din membrii cei mai activi ai Academiei Române. Din studiul vechilor cronicări români și al anticităților naționale, Odobescu și-a creat un stil arhaic, care a fost apretiat mai ales în câte-va romane istorice scrise de densusul. Cunoștințele sale de arheologia clasică s'au răspândit prin scrieri ca *Istoria arheologiei și prin lecțiunile, pe cari le făcea la Universitatea din Bucuresci. Ast-fel, Odobescu pôte fi cu drept cuvânt considerat ca fondatorul studiilor arheologice în țară. Odobescu a încetat din viață la 10 (22) Noemvre. Membrii Academiei au asistat la ceremonia înmormântării și d-l Vice-Președinte Gr. G. Tocilescu a rostit cuvântarea funebă în numele Instituțiunii noastre.*

La 7 (19) Iulie, a încetat din viață la Paris d-l H. Baillon, membru onorar al Academiei. Baillon a fost unul din părinții Botaniceii moderne, a fost măestrul admirat al regretatului nostru coleg Dr. D. Brândză. Publicațiunile lui botanice și lecțiunile lui îi câștigaseră un nume meritat între principii științelor ai acestui secol.

Aici este locul să amintesc, că Academia a adus omagieile ei la mormântul lui L. Pasteur. Pasteur n'a fost membru al Academiei Române; a fost însă de fapt unul dintre cei mai glorioși oameni ai științei, și ast-fel de fapt activitatea genului său a răspândit lumină asupra activității tuturor Academiiilor și instituțiunilor științifice ale omenirii. Din această cauză, Delegațiunea a exprimat condolențele Academiei familiei lui Pasteur și s'a asociat la subscrierea pentru ridicarea unui monument în orașul de nascere al nemuritorului om de știință.

(Va urma.)

Statistica sanitară pe anul 1894.

(Urmare.)

E dureros a constata după lucrarea doctorului Felix, că în România sunt comune, unde omenii își stempără setea din gropi, numite „benturi“, umplute cu apă de ploia, care în decursul vremii se clocesce și devine un oubar de miliarde de

microorganismele. Sunt de plâns bieții omeni! Și ar fi cea mai de căpetenie datorință a statului, ca să pună odată în lucrare proiectul pentru sfredelirea fântânilor artezice, despre care — decât nu mă înșel — a fost mai de multe-ori vorba cu privire la Bărgăgan. În Ungaria s'au construit în anul din cestiune 231 fântâni artezice și 281 fântâni adenci, ce e drept aproape exclusiv pe speșele comunelor. În România comunele rurale sunt slăbuțe, nu pot risca sume mai mari, trebuie neapărat să le vină statul în ajutor. Construirea astorfel de fântâni ar aduce cu sine, că țeranul capătă o apă de băut bună, că „benturile“ ar deveni superflue, s'ar delătura — curșind totodată și aerul de o mulțime de miasme.

Combaterea pelagrei, care dă României o mulțime de alienați, e o cestiune sanitară greu de rezolvat, căci ea e totodată și o cestiune economică. Nu e destul să spu țeranului, ca să nu cultive porumb acolo, unde nu se pôte cōce în tot anul, și să dai ordin, ca porumbul umed să se usce în cupțore: „*Trebuie să-l instruiim, să-i înlesnim cultura cerealelor superioare și a altor plante*“, ăice Dr. Felix. În adevăr, decât statul și reuniuni sociale ar împărți între țerani grău de tōmnă, săcară și cartofi ca sēmēnță, și i-ar sili apoi să le cultive an de an, pe lângă că s'ar combate cu efect pelagra, s'ar face și un progres economic-cultural.

Mai amintim din cartea d-lui Felix cestiunea alcoolismului, care și la noi e tot așa de ardătoare ca și în România, pentru-că se lășese mereu. Consumarea abusivă a băuturilor spirituose *„vătēmă grav viața fizică, morală și intelectuală, prosperitatea poporului“*. Trebuesc deci căutate căile și mijloacele, cum s'ar pute cembate mai cu înlesnire.

Dr. Felix trece în revistă berea, vinul, rachiu, spirtul rafinat și brut, basamacul, respective efectul acestor băuturi asupra organismului, amintesc monopolul spirtului etc., și ajunge la concluziunea, că monopolul cârcumelor ar fi cel mai bun mijloc pentru combaterea abuzului de alcool. (Va urma.)

SCIRI ULTIME.

Bucuresci, 4 Martie. Diarele opoziționale anunță, că Aurel Popovici, unul din cei trei „esilați“ a adresat o scrisōre lui Eugen Brote, prin care declară, că rupe de aci înainte ori ce relațiuni cu acesta.

NECROLOG. Cu inima frântă de durere aducem la cunoștința consăngenilor, amicilor și cunoșcutilor, că prea iubitul nostru soț și tată, Iosif Fincu, fost protopretor., în serviciu de notar al cercului Deda în etate de 66 ani și în al 25 ferioitei sale căsătorii, după grele suferințe, împărțit fiind cu ss. seoramente în 1 Martie n. o. la 1 ōră p. m. și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului. În defunctul familia a pierdut pe cel mai scump tesaur al lor, ăr Români din cercul Dedei un bun și înțelept stilp.

„Dormi în pace suflet blând!“

Deda, 1 Martie n. 1896.

Anastasia, ca soție; Ioan, Victor și Carolina, ca fi.

DIVERSE.

Răsunarea de sânge la Arabi. La Arabi de mai mare vază se bucură aceia, cari omōră mai mult. Până la etatea de 15 ani ei invăță a sci, ce însemnă răsunarea familiei, ura personală și ura față de Creștini. Indată ce băeții Arabilor au implinit 15 ani, ca semu, că educațiunea lor e finită, într'o sēră se adună vecini în coliba unde se află băiatul, care a implinit 15 ani, și după ce bătrânii, cari șed cu toții în colibă în jurul focului, îi repetă băiatului mai multe despre răsunare și despre ură contra Creștinilor, plecă cu toții îndărăt acasă. Băiatul își caută acum un loc în colibă unde să se culce, ăr tatăl său îl lovesce cu piciorul, numindu-l nemernic

și leneș. Băiatul, care nu pricepe, ce însemnă acesta, rōgă pe tatăl său să-i espluce lucrul. Atunci tatăl său îi arată un pistol, ce stă acățat de o grindă în colibă, alături de un pumnal. La acesta băiatul sare spre tatăl său și-l sărută cu respect pe frunte. Tatăl e fericit și mândru de un așa fecior, în care speră mult, și pornicesce să ședă lângă el (tatăl său) și îi ăice: — „Te-ai depărtat tu vre-odată nōpțea din colibă fără să te vād eu?“ Băiatul mărturisesce atunci, că el are o amantă; și că el mergēnd la dēnsa de câte-va ori a fost în pericol să capete un glonț în cap. — „Asta însemnă ceva“, răspunde tatăl, „dēr totuși nu-i destul. Tu esci acum mare, și mie mi-e rușine, când vecinii te numesc micuț. Tu trebuie să le arăți, că esci bărbat.“ — „Totmai aceea doresc și eu“, replică băiatul, „dēr nōpțea e prea întunecōsă și mie mi-e frică să āmblu numai singur.“ — „Prima dată, nu vei merge singur. Iați armele, lapedă-ți de pe tine turbanul, pentru-că e prea alb și légă-ți bine cămeșă cu cingătōrea“. Până când băiatul face ceea ce ia spus tatăl său, acesta merge într'aceea la coliba unui amic și-i ăice: „Feciorul meu stă gata“. Mamele plâng fiind-că se tem de nereușită ori de vre-o nenorocire, dēr tatăl băiatului le ăice, că un om precaut și curajos va fi lângă tinerul întreprinđător. Tōte se pun la ordine, și pe la 10 ōre, când nōpțea e mai întunecōsă și afară plouă de varsă, trei persoane se furișeză printre colibe, îmbrăcați în cămeși surii de colōrea pământului. Fiăcare are la sine sub haină câte-un pistol și un pumnal. Pe cap pōrtă câte-o căciulă suriă și sunt desculți. Ei perourg căcuti câmpurile și atunci se opresc, când vād focul din tabēra inamicului, apoi își pun ochiul pe o grupă de 10 până în 12 colibi, cari sunt aședate lângă-olaltă în formă de cerc. Pe țerenul din mijlocul acestor colibi se află turmele, ăr pe din afară și înșinea fiă-cărei colibă pēzesc cānii. În acest grup de colibi numit Duar locuesc un om, carele a omorit pe tatăl, pe moșul, ori pe altă rudenia al vre-unuia dintre acești trei indiviđi, cari se apropiă și aceștia acum voesc să-i i-a omoritorului viēt. Focul se stinge pe încetul, și totul dōrme, afară numai de cāni. Conducētorul acestei bande micē scie, că la anumită ōră, cānii adorm din cauza obosēlei și așteptă numai momentul bine-venit. Ei își mai pun armele în ordine, se tărăsc pe fōle și se apropiă în linișce. Conducētorul își designeză coliba, dēr cătră ceilalți doi tineri nu ăice nimic decât:

— „Băeți, fiți bărbați!“ Ei se tărăsc până la gardul, care încunjură Duarul. Locul pe unde ies și intră vitele e închis cu spini. Conducētorul șoptesc soșilor săi: — „Nu vă mișcați de aci, până ce nu veți auzi cāni lătrând de cealaltă parte, dēr atunci să vă grăbiți!“ El se întōrce apoi și tărăndu-se pe fōle, se duce în jurul gardului până-ce ajunge de cealaltă parte opusă, aci se ridică puțin, începe a tuși, și atata ajunge. De-odată începe un căne a lătra, și ceilalți cāni alērgă cu toții în partea de unde se aude lătratul. Intr'acestea? cei doi tineri delătură cu precauțiune spinii dela ușă. Coliba designată e deja aprōpe, își vērsc capul înlăuntru și ascultă. Totul e liniștit, toți dōrm. Aci dōrme femeia, acolo băeți. Stăpănul dōrme cruciș înaintea ușei, și are un pistol sub cap, și un iatagan lângă el. Băiatul, pe care noi îl cunoșcem de mai sus, deja a dispărut în lăuntru colibei; în întunec el nu pôte vedē pe inamicul său, ci numai îl aude răsuflând și se tărăsc spre el. Aci e capul lui; o bubitură de pistol răsună și totul s'a finit. O ōră mai târziu toți trei omoritori horcāsc în colibele lor. În ăia urmātōre băiatul e deherat de bărbat și are și el dreptul de votare în adunări. Omenii din societatea, în care a intrat, vorbesc cu respect despre el, și o față frumoșă e răsplata pentru fapta sa.

Proprietar : Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil : Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Table with exchange rates for various commodities like gold, silver, and currencies from Vienna, dated March 4, 1896.

Table with exchange rates for various currencies and commodities like Napoleon's gold, London, Paris, and Italian notes.

Cursul pietei Braşov.

Table with market prices for various goods like Banonote, Argint, Galbeni, Ruble, and Lire in Braşov, dated March 5, 1896.

Semănțe de trifoiu roşu, de două-ori curăţit, mohor (cuscuta), apoi Luţernă veritabilă francesă, Napî seu sfeclă de Oberndorf, Napî seu sfeclă Mamuth, Linte de sēmēnat, Mazēre de sēmēnat.

Oferă cu preţuri ieftine:

Martin Fromm,

Braşov, comerţu cu produse şi proprietar de mōră.

PUBLICAŢIUNE.

Pentru edificarea unui grajd de lemn în două despărţiminte cu un şopron pentru cară în stăpinile Braşovului se va ţinea licitaţiune...

celaria Eforiei scōlelor centrale române ort. rēs. Edificiul gimnasial suburb. Scheitū grōverī.

Planul de edificare precum şi condiţiunile licitaţiunei se pot vedea în cancelaria sus arătată.

Braşov, 19 Febr. (2 Mart.) 1896.

Prafurile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiă este provădută cu marea de apărare a lui A. Moll şi cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Prafurilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăţilor celor mai cerbice...

Franzbranntwein şi sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire şi cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul şi sarea este forte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (frotat) alină durerile de gōdină şi reumatism...

Apa de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicilic)

La întrebuintarea dîlnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate şi adulţi, asigurăză cōstă apă de gură conservarea sănētōsă...

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

c. şi r. furnisor al curţii imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provinciă se efectuează şîlnic prin rambursă postală.

La deposite se se cōllă anumit preparatele provădute cu iscălitura şi marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Braşov: la d-nii farmacişti Ferd. Jekelius, Victor Roth, Franz Kellemen şi Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoşii, J. L. & A. Hesshalmer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. n. valabil din 1 Octombrie 1895.

Large railway schedule table with multiple columns for train types (Tren de persoană, Tren de accel., Tren mixt, Tren de persoană, Tren de accel., Tren mixt, Tren de persoană) and destinations (Budapesta-Predeal, Ghiroşu-Turda, Copşa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraş, Simeria-Hunedora, Brasov-Zerneşti, Mures-Ludoş-Bistrita, Arad-Timisora, Sibiu-Cisnădie, Sighisoara-Odorheiu-săcuesc).

Nota: Ōrele înşemnate în stānga staţiunilor sunt a se oeti de sus în jos, cele înşemnate în drēpta de jos în sus. — Numerii încuadraţi cu linii mai aegre înşemnează ōrele de nōpte.